

Heilsan til Hanne og Kaare

Góðu Mor og Far / Bedste og Bedstefar / Hanne og Kaare!

Hendan heilsanin er til tykkum í sambandi við 40 ára brúðleypsdag tykkara, 8. juni, og í sambandi við, at tit bæði runda pensiónsaldurin í ár: Kaare 16. februar og Hanne 17. juni. Hetta merkir, at tit bæði (partvís) eru liðug við tykkara borgarliga lívsyrki. Og tað er avgjørt vert at markera! Í nærum 40 ár hava tit á hvør tykkara hátt ríkað og givið tykkara ikast til arbeiðslívið, og tað er tí við einum ávísum sorgblídni, at tit so smátt hava valt at gevast.

Hvørgin tykkara er føroyingur av uppruna, bæði stava úr Jyllandi, Kaare frá Himmerland og Hanne frá Viborg-leiðini. Og tykkara uppruna hava tit hildið fast í, m.a. tosa tit altíð “jysk” saman, so vit børn hava verið von við hesa dialektina og skilja okkara “jysku” familju. Eisini gera tit nógv burtur úr at varðveita sambandið við familjuna og vinir í Danmark, soleiðis at vit børn (og nú eisini barnabørn) kenna okkara donsku røtur og føla okkum eisini heima har.

Í august 1976 broyttist tykkara tilvera fullkomiliga, tá Hanne sum tann fyrsti av tykkum steig fótin á land í Føroyum. Við sær hevði hon 1½ ára gomlu Dortha. Tá lá tað ikki í kortunum, at tit skuldu búseta tykkum her í longri tíð. Hanne hevði fingið eitt árs vikariat í Studentaskúlanum í Hoydølum, har hon skuldi undirvísa í donskum og týskum, og Kaare var eftir í Danmark fyri at gera sína útbúgving lidna sum chief-maskinmeistari. Men longu árið eftir kom hann til Føroya, hann hevði fingið starv sum maskinmeistari á Bacalao. Og tit gjørdur av at leingja tykkara uppihald á klettunum, í øllum førum til Dortha skuldi byrja í skúla. Jacob varð føddur í Føroyum í 1979, og Dortha byrjaði í Venjingarskúlanum á sumri í 1981! Og her eru tit/vit enn! Tað eru vit sera glað og takksom fyri, og mong onnur við okkum.

Mangan hava fólk undrast á, at tit ikki eru flutt niður aftur, og vit bæði, Jacob og Dortha, hava ofta fingið spurningin: “jamen, høvdu tit einki tilknýti til Føroya áðrenn?” og “hvussu ber tað til, at tey búgva her enn?” Hetta verður ofta sagt við stórari virðing og við einum eftirfylgjandi “fantastiskt”! Tað at tit avgjørdur at festa røtur í Føroyum, skyldast

nógv ymiskt: tykkara opinleiki fyri føroysku tilveruni/mentanini/matinum, gleði við føroysku náttúruni, at tit skjótt fingið ein breiðan vinaskara, sum vit børn hava tikið til okkum sum okkara føroyska familja og sjálvandi trivnaðurin á arbeiðsplássunum.

Tykkum dámar sera væl at vera úti í føroysku náttúruni, og hetta hava vit havt gleði av, hóast vit kanska ikki altíð vóru so glað um hetta sum børn. At verða noyddur í regnlæði og at hava ein Fjallráv á bakinum í sjeyti/áttati-árunum var heldur flóvisligt og rættiliga “typiskt danskt”! Men har var eingin bøn – út skuldu vit, líkamikið hvussu veðrið var! Og tað fegnast vit um í dag, tí longu sum smá høvdu vit verið á teimum flestu føroysku oyggjunum og upplivað fjølbroytta føroyska veðurlagið. Hvørt summar vóru vit í Danmark og vitjaðu familju og vinir. Og har var heldur einki afturhald við upplivingum av vøkrum donsku náttúruni. Vit hava gingið mangar skógar- og strandartúrar, fyri ikki at nevna allar kirkjurnar og museumini, sum vit hava vitjað. Tí hetta er eisini tykkara felags áhugi – at vitja mentanarlig og søgulig stöð.

Fyri júst 20 árum síðani gjørdist versionurin, Súni, ein náttúrligur partur av familjunum, og hann er sjálvsagt eisini vorðin innvígur í okkara familjulív, eins væl og tit nýta gleði av hansara familjuuppruna. Hetta sæst serstakliga aftur í teimum mongu góðu ferðunum, vit hava havt saman við tykkum við Gjógv. Fyri ikki at gloyma ferðirnar til summarhúsið í Hals, har Súni sanniliga er vorðin væl og virðiliga innvígur í tykkara ovurstóru gleði av at heinta ber. Mang-

an er hann vaktur á miðjari nátt fyri at verða við á eitt nú “hyben-veiðu” í prikandi runnum, fyri síðani at reinsa tær saman við Kaare á terassuni til seint um kvøldið, meðan Hanne ger klárt til súlt-ingina í køkinum. Hetta er alt gjørt við hugna og gleði og njótingini av “en stille dram”! Tá tit blivu Bedste og Bedstefar fyri fyrstu ferð fyri 12 árum síðani, gjørdust hesar ferðirnar enn stuttligari og hugnaligari. Og nú eru barnabørnini trý í tali. Tey, Sofia, Jóhanna og Kristian, hava tvey fantastisk Bedste og Bedstefar, sum tey eru sera góð við. Ikki ber til at siga í orðum, hvussu nógv tit hava at týða fyri tey trý.

Hóast tit altíð hava verið glað um at búgva í Føroyum, vóru árin 2005-2006 rættiliga tyngjandi fyri tykkum. Hetta var orsakað av kjakinum um 266b. Tað var eyðmýkjandi og hart fyri tykkum og okkum at fylgja við í tí til tíðir niðrandi orðaskiftinum og í fjølmíðlunum. Men tit hava altíð stuðlað Jacob 100 procent, og hetta vísti Hanne eisini, tá hon var við í sjónvarpssendingini, Cassiopeia, sum m.a. snúði seg um at vera foreldur at einum samkyndum í Føroyum.

Góða Mor/Bedste/Hanne!

Tú hevur í samfull 38 ár sett tín serstaka dám á Føroya Studentaskúla og Hfskeið, bæði sum undirvísari og sum bókaavgerður. Hvat hevði skúlin verið uttan títt ídni, tín eldhuga og tín stóra áhuga! Vit hava ikki tal á, hvussu ofta vit hava hoyrt frá fyrrverandi næmingum hjá tær, at “Hanne, hon er besti lærari, eg nakrantíð havi havt” og “Hanne er tann lærarin, sum vakti mín áhuga fyri bókmentum”! Arbeiðið

hjá tær hevur verið/er eitt lívsstarv, og sum tú sjálv orðar tað, hevur tað verið eitt kall at gerast lærari. Í tínum arbeiði ert tú sera nærløgd og 100 % perfektionist, og tað merkir, at tú setur høg krøv til tín sjálvs og eisini til næmingarnar. Hóast tað ert tú sera umsorganarfull og góð við teir - strong, men rættvís. Kanska ikki av tilvild at tú hevur lisið týskt, orðingin “Ordnung muss sein” hóska framúr væl til tín! Og nú hava tey á Læraraskúlanum eisini fingið gleðina av tínari undirvísing, og her hevur tú valt at halda áfram eina tíð afturat. Umframt undirvísingina kundu vit valt eina ørgrynna av øðrum starvsøkjum, har tú hevur havt ein týðningarmiklan leiklut.

Góði Far/Bedstefar/Kaare!

Tú byrjaði sum chief á Bacalao (síðani Fiskavirking) í 1977 og arbeiddi har fram til 1996. Vit, Dortha og Jacob, minnst serliga væl fiskaluktin av tær, tá tú kom aftur frá arbeiði. Tað var ikki nakar ódámiligur luktur, tað var meira eitt gott tekin um, at nú var tú komin heim. Tí tú arbeiddi nógv og ofta til seint út á kvøldið. Og tað kom meira enn so fyr, at tú eisini varð uppringdur um náttina, um nógvur fiskur var, og onkur maskina var gingin fyri. Tú var álitid har, eingin ivi um tað. Frá at hava arbeitt saman við nógvum fólki valdi tú at royna eina nýggja avbjóðing, sum stóð tær í boði, og tað var at gerast umboðsmaður hjá Scanvægt í Føroyum. Nú skuldi tú royna teg sum sjálvstøðugur, hóast tú komst runt alt Føroyaland til nógvar ymsar kundar. Hetta var eitt sera tíðarkrevjandi arbeiði, og tær dæmdi tað væl. Kortini kom tað væl við, at tú orsakað av

bygnaðarligum broytingum fekk starv hjá Formula, ikki minst tí at her fekst tú aftur sera góðar starvsfelagar og eitt sera gott arbeiðspláss. Og sum tað arbeiðsgrev tú er, fer tú sjálvandi ikki heilt frá enn, men hevur fingið eina serstaka avtalu, so tú arbeiðir niðurstetta tíð. Og hetta hevur tú valt einamest við tí fyrri eyga at hjálpa okkum við húsinum Við Myllutjørn.

Nú eru tit bæði sum tveir frælsir fuglar og hava møguleika at gera tað, sum tit eisini brenna fyr – at ferðast til fjarskotin lond. Í 2010 vóru tit í Sýria, áðrenn borgarkriggi brast á, og í oktober gongur leiðin til Iran. Men áðrenn heystið kemur, vilja tit hjálpa okkum við húsinum. Stóra takk fyri tað!

Vit vilja enda við at ynskja tykkum hjartaliga til lukku við øllum døgnum! Blíðan byr í tí nýggja. Vit gleða okkum til allar lóturnar saman við tykkum!

William Heinesen: (brot úr) *Thi natten kommer* (1972)

*Da aner du
her ved vejs ende
hvor dine spor fyger til
den evige begyndelses
ansigt.
Meget er for sent.
Mangt er forspildt.
Men alt er endnu i vorden.*

**Sofía, Jóhanna, Kristian,
Jacob, Súni og Dortha**

Tøkk

Hjartaliga takka vit tykkum, sum á ymsan hátt vístu samkenslu, tá góði maður mín, pápi, verfaðir, abbi og langabbi okkara

Asbjørn Petersen

andaðist 23 mars.

Vit takka tykkum, sum vitjaðu og fjálgaðu um hann hansara seinastu tíð. Ein serstøk tøkk til Miðstovuna á Lágargarði fyri góða røkt og umsorgan og til Sólrún og Hansinu í palliativa toyminum á Landssjúkrahúsinum.

Takk fyri alla hjálp, vit fingi til jarðarferðina.

Takk fyri blómur, kransar og troystarrík orð

Takk øll tit, sum fylgdu honum til hansara seinasta hvíldarstað.

Minna, Elinborg, Thurid og Egil